

mindst 30 hkg Kartoffler pr. Td. Land dyrket med Kartoffler til Husholdningsbrug eller indtil 1. Januar 1919 at tilbageholde det samme Kvantum med Forpligtelse til, naar som helst det kommunale Kornnævn maatte kræve det, at aflevere det saaledes tilbageholdte til en Pris af 9 Kr. pr. 100 kg.

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

ad § 1.

Forslaget bygger for hvert enkelt Landbrugs Vedkommende paa en Kombination af Jordværdi og Kornbehov i Modsætning til den nugældende Kornlov, der saavel med Hensyn til Leveringspligt som Tilbageholdelsesret alene tager Hensyn til Jordværdien.

Det vil erindres, at det staaende Landbrugsudvalg for indeværende Aar foreslog en ensartet Leveringspligt paa $3\frac{1}{2}$ hkg pr. 1 000 Kr. Jordværdi, hvorved Befolkningens Forsyning vilde være sikret. I det af Indenrigsministeren fremsatte Forslag til Lov vedrørende Avlen af Høst 1917 m. m. blev Leveringspligten forhøjet til $4\frac{1}{2}$ hkg, men hertil blev knyttet en Forbeholdsret paa $4\frac{1}{2}$ hkg. pr. 1 000 Kr. Jordværdi. Det maa erkendes, at saa lille og uensartet som Kornhøsten blev i 1917, betyder Indførelsen af denne Forbeholdsret en Imødekommenhed over for Landbruget. Men en saadan effektiv Forbeholdsret, der gaar forud for Leveringspligten, fører Befolkningens Forsyning ud i det uvisse, og en Forbeholdsret, der gøres afhængig af Jordværdien alene, staar ikke i Forhold til de forskellige Jordbrugeres virkelige Trang til Tilbageholdelse af Korn.

Det maa derfor være en Hovedopgave ved den kommende Kornordning af finde en saadan Ligningsform, at først og fremmest Befolkningens Forsyning sikres, medens paa den anden Side Leveringspligten bliver saaledes afpasset efter hvert enkelt Jordbrug, at der ved Kornleveringer foraarsages den mindst mulige Forstyrrelse i den tilvante Driftsform.

En Forbeholdsret efter Jordværdi er — som Erfaringerne allerede tilfulde har vist — i begge Henseender utilfredsstillende. Det vil derfor utvivlsomt være nødvendigt at indføre et nyt Grundlag i Ligningen, nemlig den enkelte Ejendoms Kornbehov efter Størrelsen af den Besætning, som findes paa Ejendommen.

Det vilde da være den simpleste Fremgangsmaade helt at udskyde Jordværdien, og at lade Staten overtage hele Kornavlen med Fradrag af: 1) Saasæd og 2) en i Forhold til hver enkelt Ejendoms Kreaturhold fastsat Kornmængde. I sin praktiske Udførelse vil denne umiddelbart tiltalende Ordning imidlertid indeholde følgende farlige Konsekvenser:

1) Menneskenes Ernæring kommer i anden Række, og Statens Lagre maa nøjes med, hvad der bliver tilovers fra Kreaturerne's Ernæring. Skulde Befolkningen ved en saadan Ordning fuldt ud sikres, maatte der fastsættes meget smaa og alt for smaa Tal for Kornbehovet i Landbruget.

2) Den enkelte Landbruger opfordres ikke til at fremme Kornavlen, hverken med Hensyn til Arealets Størrelse eller med Hensyn til den Omhu (Gødning o. s. v.), der ofres paa Korndyrkningen. Adskillige vil ikke finde deres personlige Fordel ved at avle Korn ud over, hvad der er forbeholdt dem selv i deres egen Bedrift.